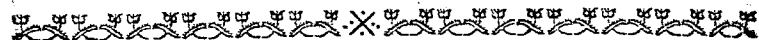

ρημάτων, εἰς ἐπίκρισιν ἡμᾶς τῶν ἐπιφερομένων λόγων κινεῖν πεφύκασι, καὶ ὑπερεθίζειν. Οὐς ἀκριβέστερον καὶ ἀπαζόμενοι, ἔδον ἦττον καὶ αὐτοὶ κατὰ τὰς τὸ πρῶτον ἐσηγησαμένους, τὰ καλὰ τῆς φιλοσοφίας ἐν ἀπολαύσει ἐσόμεθα.

ΠΡΟΔΙΑΤΡΙΒΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ἦτις ποτὲ ἐστὶν ἡ φιλοσοφία. Καὶ ὅσα αὐτῆς τὰ μέρη. Ἦτε τάξις τῆς περὶ αὐτὴν πραγματείας, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ὄψις.

Η μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ, ἢ σοφίᾳ τὸ πρὶν καλεσμένον, πρῶτος ὁ Πυθαγόρας εἰς τὸ φέρεται μετονομάσας (ἐν Ἀφηγ. Προεσοδι. §. ιβ'). ἔδον ἄλλο, ὡς ὀλοχερῶς εἰπεῖν, καὶ ἡμᾶς σημαίνει, ἢ αὐτὸ τῶν παρ' ἀνθρώποις κατ' ἐπισημίω νοσημένων (§. Προδι. Γ. §. ιε.) τὸ πλήρωμα (1). Τέτε χάριν ἔδ' ἐπίσης ἀπασὶ τὰ δαιμονία τῶδε

(1) Ἐκ τῶδε δὴ τὰ πληρώματος, καὶ τέχνη τεχνῶν, καὶ ἐπισημὴ ἐπισημῶν ἢ φιλοσοφία ἐξήμνηται, μηδὲ τῶν τεχνῶν ἐξ αὐτῆς ἀποκλεισμένων, ἐπεὶ καὶ πᾶσαι τέχναι παρὰ τῆς φιλοσοφίας λαμβάνουσι τὰς ἀρχάς, ὡς ὁ Βλεμμ. ὀρθῶς δὴκε τότε σσημαίνουεν Ἐπιτ. Λογ. Κεφ. δ'. Καὶ πρὸ τῆς Συνέσ. ἐν τῷ Διόνι. ἢ Τίος ἂν εἴη ἢ τέχνη, καὶ ἐπισημὴ τέχνης, ἢ ἐπισημῆς, ἢ ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀνοῆς, τὸ πᾶσαι ἐποχεῖσθαι παραλαμβάνεται. ἢ Εἰ μὴ φιλοσοφίᾳ αὐτὰς, καὶ τὴν μὲν ἐκ περιωπῆς ἀποσκοποῖτο, τὴν δὲ καὶ πρόσω εἶσαν, περιεργάζοιτο, δε-

ἢ ρυφοροῖτο δ' ὑφ' ἀπασῶν, ὡς περ εἶκε τῆ βας λίδι; τὰς δὲ Μέσας ἐχ' ὁ μᾶτε ἕκαστος ἐμφαίνει τὸ ὄνομα, διὸν καλεσάντων, ἢ ἀνθρώπωνγε Θεῶν ἢ σα χωρημένων; χαρὸς τε εἰσι δὲ αὐτὴν δὴκε τὴν σύνθεσιν. Μία δὲ αὐτῶν ἐδεμιῶς χωρὶς, ἔτ' ἐν συμποσίῳ Θεῶν, ἐπιδεικνύται τὸ οὐκ ἔργον, ἔτε τυχάνει παρὰ ἀνθρώποις βωμῶν καὶ νεῶν. Καίτοι τινὲς φύσεως ἐνδείξει κατακερματίζουσι αὐτῶν τὸ χωρίζεσθαι μὴ δυνάμενον. Κα' ἕτερος ἕτερος ἐπήβολος γέγονεν. Ἀλλὰ φιλοσοφία τὸ ἐπὶ πάσαις ἐστίν.

τῶδε χρήματος μετῆνα ἐκός, ἀλλ' ὦ μὲν μᾶλλον, ἔδ' ἦττον, ὦ δ' ἦκιστα τὰ πολλὰ, ἔδον δὲ πάντῃ ἀνεξαντλήτῃ μὲν τῆς ἐν ἀνθρώποις ἔσης φιλοσοφίας, καὶ ἔδον πέρας ἐπὶ γῆς εἶρεσιν δυναμένης τῷ δὲ πλήθει, καὶ τῷ μεγέθει τῶν γνωστικῶν, ἐν οἷς τε, καὶ περὶ αὐτῆς ἐναχολοῖται, συμμετρεμένης ἀνάλογον.

§. β'. Γνώσιν ταύτῃ θεωρεῖτε καὶ ἀνθρώπων, οἱ ἐκ τῆς Στοῆς ᾤρισαντο (1), τῇ ἀνωτάτῃ οἰμαί τῶν ὑποκειμένων διαίρεσει, περὶ αὐτῆς ἀναστρέφεται, τὰ τε ὑπερέχον αὐτῆς τὰ ὑφῆς, καὶ τὸ διαβεβηκὸς τῆς ἐκτάσεως διασημνύοντες. Τῶν γὰρ τῶτε Ἀγαθῶ Δημιουργῶ, καὶ τῷ καλλίστῳ τῶν δημιουργημάτων, ἢ ὡς ἴδια, ἢ ὡς ἔργα, ἢ ἄλλως ὅπως ἐν ἀνηκόντων, τὶ ἂν ἢ ἐξω γένοιτο, καὶ ἐπέκενα; ἢ κρεῖττον ὅλας, καὶ τιμιώτερον;

§. γ'. Τῆς δὲ φιλοσοφίας καὶ λόγος ἕτερος φέρεται, ἔδον ἦττον τῶν ἀνωτέρω, ἀκριβέστα προήκων ἢ ἀρχαιότητι (2). Καθ' ὃν γνώσις ᾤρισα τῶν ὄντων, ἢ ὄντα ἐστίν. Διὰ γὰρ τέτε μίᾳ ἐκάστης τῶν ἐπισημῶν, ὡς ὅταν μέρες, ἢ φιλοσοφία διέσαλται. Μέρος γὰρ ὅποιον ἐν τῷ ὄντος, ἐκείνων ἐκάστη εἰς θεωρίαν ἔλαχεν, ἐαυτῇ ἀφοσιωθέν. Ἦτε Μεταφυσικὴ ἀκέρεια, καὶ τὸ ὄν αὐτὸ προσημαμένη, ἐμὴν καὶ πάντα τρόπον αὐτῆς κατεπαγγέλλεται τὴν διάγνωσιν, ἀλλ' ἢ μόνον αὐτὸ λόγων τινῶν γενικωτάτων τυγχάνει συνεκτικόν. Ἦ δὲ φιλοσοφία καὶ ἅπαντα, καὶ πάντα τρόπον καθ' ὃν γινώσκουσα αὐτὰ φύσιν ἔχει συμπεριεῖληθον, ὡς ἄρα τῶν κατ' ἐπισημίω νοσημένων ἀπαζαπάντων ἔστα τὸ πλήρωμα (§. α'). Ἐπεὶ καὶ τὰ ὄντα πάντα γινώσκου ἐδέλει, καὶ ἢ ὄντα, τῆς τε κατὰ πάντας τὰς λόγους, καθ' ἕνα ἢ φύσιν, καὶ τὸ εἶναι αὐτοῖς συγκεκρότητα. (3). Ἐξ ἂν ἔδον καινόν, ἔδον περὶ τὸν προχειρισάμενος φαίνεται, ὅτι τὴν φιλοσοφίαν γνώσιν εἶναι τῶν δυνατῶν ἢ δυνατὰ, ἔ πολὺ πρὸ ἡμῶν ἀποδε-

(1) Πλάτ. ἐς τὰ Ἀρεσκ. τοῖς φιλοσοφ. ἐν Προσμ. παρὰ δὲ τῷ Ἀμμωνίῳ καὶ ἐς Πλάτωνος ὁ ὀρισμὸς ἀναφέρεται, παρὰ δὲ τῷ Βλεμμίδῃ, καὶ ἐς Πυθαγόραν.

(2) Οὗτος γὰρ τῷ Πυθαγόρῃ λέγεται εἶναι. Βλεμμ. Κ. δ'.

(3) Γνώσις τῶν ὄντων, ἢ ὄντα εἶσιν. Ἀντὶ τῆς καθ' ὅσον φύσεως ἔχουσι ἕκαστα. Οὐκ ἔστιν ἀκρίβεια καὶ ἰδιότητος (νοητέον Ἀτομικῆς). Βλεμμίδ. Κ. δ'. Οὕτως ἐξαληφέναι τὸν ὀρισμὸν ὅλος ἐστὶ καὶ ὁ Θεὸς Διαμασκητός. Διαλεκτικ. Κεφ. γ'.